

Dag 8: 25 September: Monument Valley- Grand Canyon

De opgaande zon achter de grote rotsformaties is prachtig gezien van op ons terrasje voor onze lodge. Iedere seconde veranderen de kleuren. Eens de zon volledig zichtbaar is, is het schouwspel gedaan. We ontbijten dus zodra de zon op is en daarna vertrekken we naar het doel van deze reis: de GRAND CANYON. Ghislain kreeg deze reis van zijn kinderen voor zijn 60 jaar. Ik vroeg of ik zijn valiezen mocht dragen en zo rijden we er nu naar toe.

Valiezen dragen zit er nu niet bij. Ik wou een hoek afsteken en door een droge gracht gaan en hopla, een ferme steek in mijn kuit. Heel de dag blijft de kuitspier hard staan. Algesal helpt een beetje.

Dat houdt ons niet tegen om bij het eerste deel van de kilometerslange Canyon al halt te houden voor een trektocht naar beneden. Van het startpunt aan Grandview point helemaal tot aan de Colorado is niet te doen. Het is nogal steil en na een 90 minuten afdalen, besluiten we te keren. Terug naar boven duurt normaal dubbel zo lang, maar het vlot nogal. De kuit reclameert maar stilzitten is misschien nog slechter. Ghislain is in vorm en ook Lieve gaat vlot mee. We houden regelmatig halt want het zicht is wezenloos mooi. Grand Canyon is zijn naam als summum van natuurschoon echt waard. Boven vertellen een paar Amerikaanse trekkers dat deze trail een van de zwaarste is, die ze ooit gedaan

hebben – ze zijn wel wat dieper gegaan-. Ze kijken er van op dat we geen ervaren bergwandelaars zijn... enfin ik toch niet.

Bij het bezoekerscentrum plannen we de volgende dag en bij zonsondergang zijn we er bij om van boven af de Canyon te bewonderen, terwijl we een flesje wijn kraken. Bij de parking gaat Ghislain nog even te dicht bij een soort hert. Niet doen!

Ten slotte stoppen we in een typisch steakhouse, een soort saloon waar grote steaks met een kolf mais en een aardappel in pel voor de broodnodige sterkte zorgen.